

Motion till riksdagen

1988/89:Jo40

av Sven Eric Lorentzon m.fl. (m)

med anledning av prop. 1988/89:128 om ändring
i bilavgaslagen (1986:1386), m.m.

När riksdagen fattade beslut om införande av obligatorisk avgasrening infördes också långtgående obligatoriska garantiåtaganden för tillverkarna av utrustningen. Tillverkarna har att svara för utrustningens funktion under fem år eller tills fordonet gått 80 000 kilometer.

Riksdagen befarade att detta skulle medföra att tillverkarna ensidigt skulle utnyttja sina egna märkesverkstäder för de arbeten det kunde bli fråga om, och att de oberoende verkstäderna skulle komma att missgynnas.

Riksdagen beslöt därför att hemställa hos regeringen om ett förslag som skulle göra det möjligt för bilägaren att vända sig till den verkstad han önskade för sina garantireparationer. Riksdagen uttalade dock i detta sammanhang att vissa villkor måste vara uppfyllda.

Det viktigaste villkoret var att den verkstad som gjorde ingrepp i avgasreningstrutningen därmed tog på sig det fortsatta ansvaret för den. Tanken att en part, tillverkaren, skulle vara ansvarig även efter det att någon annan arbetat med reningsutrustningen ställde sig riksdagen då på goda grunder avvisande till.

Vid den tidigare riksdagsbehandlingen framhöll jordbruksutskottet det angelägna i att största möjliga konkurrens råder på reservdels- och service-marknaden. Utskottet erinrade om att regeringen i sin proposition om bilavgaslagen gett uttryck för samma synsätt. Detta underströks ytterligare vid riksdagsbehandlingen.

Utskottet sade sig vara medvetet om att det anses normalt att garantireparationer utförs av verkstad som auktoriserats av den som har tillverkarsvaret. Med hänsyn till den långa tid som nu ifrågavarande garanti skall omfatta skulle ett fasthållande vid en sådan regel dock enligt utskottets mening innebära en allvarlig risk för inskränkning av konkurrensen inom bilreparationsmarknaden. Biltillverkaren och hans verkstad får redan anses ha konkurrensfördelar gentemot den obundna verkstaden genom sin fullständiga överblick över bilens konstruktion och reservdelar. I ett övergripande perspektiv synes rimligt att dessa konkurrensfördelar balanseras. Konsumentintressena skulle eljest uppenbarligen kunna eftersättas.

För att kunna undvika att tillverkaren blir ansvarig för eventuella fel begångna av någon annan ansåg riksdagen att den verkstad som gör ingrepp i utrustningen skall vara ansvarig för detta och de eventuella problem som kan uppstå. Riksdagen ansåg därför att garantiåtagandet skulle överföras till den som utför reparationen. Till detta skulle kopplas ett krav på att

verkstaden skulle vara försäkrad för att garantera konsumentens trygghet. Regeringens förslag uppfyller inte dessa krav, och vi kan därför inte ställa oss bakom det.

Mot. 1988/89
Jo40

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen avslår förslaget om ändring av bilavgaslagen.

Stockholm den 18 april 1989

Sven Eric Lorentzon (m)

Jens Eriksson (m)

Ingvar Eriksson (m)

Carl G Nilsson (m)

Ivar Virgin (m)

Mona Saint Cyr (m)

Anders Andersson (m)

Hans Dau (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Anders G Högmark (m)

Karl-Gösta Svenson (m)